

Ivan XXIII i Ivan Pavao II: dvojica svetih Papa, dvojica marijanskih svetaca

Nekoliko riječi koje je uputio Prelat Opusa Dei, biskup Javier Echevarría, povodom kanonizacije Ivana XXIII i Ivana Pavla II, „dvojice svećenika s velikim srcima, s gorućom ljubavi prema Bogu i prema svim muškarcima i ženama.“

2.05.2014.

Kanonizacija Ivana XXIII i Ivana Pavla II veliki je događaj za Crkvu i znak nade za svijet, jer gdje cvate svetost svjetska kriza nema zadnju riječ.

Svetost osigurava čvrste temelje na kojima treba graditi budućnost. U našoj vjeri, te na poseban način u svecima, pronalazimo odgovor na najdublje probleme čovječanstva i društva, koji su često rezultat udaljavanja od Boga.

Trebamo zahvaliti Bogu što su, kako vidimo, kroz protekla desetljeća (kada je bilo toliko govora o „krizi“ u ekonomiji, kulturi, politici, društvu i religiji) Crkvu vodili sveti ljudi, sveci. Dvojica od tri Rimska Biskupa iz tog vremena (Ivan XXIII i Ivan Pavao II) bit će kanonizirani ovu nedjelju, a beatifikacijski postupak za trećeg nedavnog Papu (Pavla VI) već je jako uznapredovao.

Ivan XXIII je, prije svega, Papa koji je sazvao Drugi Vatikanski Koncil. Kao Petrov nasljednik vodio je Crkvu, čvrstom i očinskom rukom, prema posebnom iskustvu vjere te osobne i kolektivne obnove. Kako je naglašeno u *Gaudium et Spes*, Koncil je težio tome da govori srcima muškaraca i žena današnjeg svijeta. Papa Roncalli je pomogao da se poziv za svetost postavi u samu srž kršćanskog života. Danas se možemo uteći njegovom zagovoru moleći Boga da svi muškarci i žene mogu duboko u srce primiti ovu istinu koju je donio Vatikan II: da svetost mogu postići svi kršćani i da ona nije cilj za nekoliko izabralih ljudi.

Za čovječanstvo u cjelini Ivan XXIII također je Papa mira, jer tijekom vrlo napetog povijesnog razdoblja, slijedeći primjer svojih prethodnika, nije okljevao učiniti sve moguće kako bi spriječio rat, koristeći sav moralni i vjerski autoritet kako bi

razjasnio preduvjete za mir i za
očuvanje dostojanstva ljudske osobe.

Ivan Pavao II bio je svećenik
zaljubljen u Boga i čovječanstvo,
stvoren u Kristu na Božju sliku.
Potaknut milosrđem, pozvao je cijelu
Crkvu na „novu evangelizaciju“, uz
istovremeno naglašavanje uloge koju
imaju laici u zadaćama stvaranja
Božje prisutnosti u životima ljudi i
naroda. Tijekom godina njegovog
pontifikata dobili smo novo svjetlo
dubljeg predanja Božjoj dobroti i
milosti. Njegove riječi, njegove geste,
njegovi zapisi, njegovo osobno
predanje (kako u zdravlju tako i u
bolesti) bili su instrumenti Duha
Svetoga kako bi mnoge ljude
privukao izvorima milosti, te
ohrabrio tisuće mladih ljudi da kažu
„da“ Kristovom pozivu na
svećenstvo, na vjerski život, na brak i
na apostolski celibat laika.

Poljski Papa nas je vodio iz drugog u treće tisućljeće, ostavljajući iza sebe bogatu ostavštinu o dostojanstvu ljudske osobe, vrijednosti ljudskog života i obitelji, služenju siromašnima i potrebitima, pravima radnika, ljudskoj ljubavi i dostojanstvu žene i o tolikim drugim gledištima ključnim za njegovanje života i ljudskog dostojanstva.

Njegovo pisanje i riječi nam daju tijelo učenja s iznimnim potencijalom za budućnost. Osobno sam uvjeren da će njegova društvena i ljudska poruka (koja izvire iz njegovog dubokog duhovnog odgovora Bogu) kroz godine postati sve važnija.

Kanonizacija dvojice velikih pastira događa se nekoliko dana prije početka svibnja, Marijinog mjeseca. To je značajka koja ujedinjuje dvojicu novih svetaca: njihova duboka i nježna ljubav prema našoj Gospri.

Ivan XXIII se često utjecao „univerzalnom majčinstvu“ naše Gospe. Marija je „zajednička Majka svih muškaraca i žena, braće i sestara u Kristu, prvorodenom Sinu“ (12. listopada 1961.). U Ivanu Pavlu II tako je gorila svjesnost blizine i zagovora naše Majke u njegovom osobnom i ljudskom putovanju, te je privlačila druge da otkriju „marijansku dimenziju“ u životu svih Kristovih učenika. Rekao je da je sinovstvo našoj Gospo „dar koji sam Krist osobno daje svakoj osobi“ (vidi *Redemptoris Mater*, br. 45).

Naša Gospa ima važno mjesto u duhovnom životu svakog vjernika, ali također i u izgradnji Crkve u cjelini. Stoga bih, s nedjeljnom kanonizacijom, htio citirati sljedeće riječi svetog Josemaríje Escrivá:

„Gotovo je nemoguće posjedovati autentičnu pobožnost prema Mariji a ne osjećati usku povezanost s ostalim udovima Mističnog tijela, te jedinstvo

s njegovom vidljivom glavom, s papom. Stoga rado ponavljam: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam* – Svi skupa s Petrom k Isusu po Mariji! (*Susret s Kristom*, br. 139). Jako sam radostan što je papa Franjo, također duboko marijanski Papa, bio taj koji je odlučio nastaviti s ove dvije kanonizacije. Sva trojica su nam pokazala da milosrđe nije samo ljudska vrlina, već da ono znači dovesti Krista ostalim muškarcima i ženama, što je isto što je Marija radila u službi cijelog čovječanstva.

Uskoro ćemo se naviknuti obraćati se ovoj dvojici pastira kao svetom Ivanu XXIII i svetom Ivanu Pavlu II.

Njihovom kanonizacijom papa Franjo, Kristov Vikar, nam pomaže vidjeti da su, u Božjim očima, Angelo Roncalli i Karol Wojtyła, iznad svega, dvije svete osobe, što je temeljni cilj života svakog muškarca i žene. Sveti Ivan XXIII i sveti Ivan Pavao II bili su dvojica svećenika velikih srca, s

gorućom ljubavi prema Bogu i svim muškarcima i ženama. Dva velika sveca ujedinjena nježnom ljubavlju prema Mariji, Majci Boga i našoj Majci.

+Javier Echevarría

Prelat Opusa Dei

pdf | document generated automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/ivan-xxiii-i-ivan-pavao-ii-dvojica-svetih-papa-dvojica-marijanskih-svetaca/> (24.07.2025.)